

Baráti látogatás Uzonban(Mendeiek) 2005

Szerző Administrator
2007. augusztus 06.
Utolsó frissítés 2008. július 13.

2005. október 4-től október 9-ig öt csodálatos napot töltöttünk Erdélyben az Alsóháromszéki-medencében fekvő Uzon településen. Vendéglátóink - az Uzoni Református Egyház élén Ungvári Barna lelkész úrral - olyan gazdag programot állítottak össze számunkra, amely örökre felejthetetlen marad. Kapcsolatunk ebben az évben tíz éves, s akik az első alkalommal is velünk utaztak, éppen negyedszer tapasztalhatták a meleg vendégszeretetet.

Családoknál voltunk elszállásolva, régi és új barátoknál.

Felemelő élmény volt számunkra, hogy részt vehettünk községi ünnepélyükön, amelyet az aradi vértanúk és az 1848-as hősök emlékére rendeztek. Együtt koszorúztunk vendéglátóinkkal.

Az öt nap alatt végigjártuk Kovászna megye nevezetességeit. Jártunk az Olt mentén, Sepsiszentgyörgy és környékén, a réty lápnál. Csernátonban meglátogattuk a falumúzeumot, ahol nyaranta alkotóház működik fiatalok részére.

Voltunk a kökösi hídnál, a Feketeügy partján, ahol 1849. július 2-án Gábor Áront halálos lövés érte. Sepsiszentgyörgyön megcsodáltuk a Székely Nemzeti Múzeumot, majd az uzoni alpolgármester asszony bevezetett bennünket a megyei könyvtárba, azután pedig felmentünk a vártemplomba, ahonnan jól láthattuk a várost.

A megye nevével azonos városban Kovásznán megcsodáltuk a Pokolsár nevű természeti érdekességet, amely vulkanikus eredetű, széndioxidos-ásványvizes iszapos feltörés. Ma is fortyog, bugyog. Még ugyanitt meglátogattuk a Tündérvölgyet és az ott lévő siklót, amely ma ipartörténeti műemlék. Rönkfa és fűrészáru szállítására használták kizárólag gravitációs erővel működött. Ittunk a borvízből, amely természetes módon tör fel a talajból.

Kirándultunk a Szent Anna tóhoz, a Békás-szorosba, a Gyilkos-tóhoz.

Voltunk Csíksomlyón a Mária-kegytemplomban.

Ellátogattunk az Ojtozi-szoroshoz, az ezer éves határhoz.

Felsorolni sem lehet azt a sok látnivalót, élményt, amelyben részünk volt, s ezt még csak tetézte az uzoni séta.

Meglátogattuk az iskolát, óvodát, könyvtárat, a református templomot, a római katolikus templomot, a Béldi-Mikes kastélyt és az új tornatermet.

Vendéglátó barátaink gondoskodtak róla, hogy uzoni tartózkodásunk szép emlék maradjon, s ezt még csak tetézte az elutazásunk előtti esti rendezvény. A helyi művelődési házban tartottuk a búcsúestet, ahol az elköszönés kissé hosszúra sikerült, már-már veszélyben volt a kora reggeli hazaindulás. Ám mégis egyszer mindennek vége van, így mi is illően megköszöntük a szíves vendéglátást, és hogy ez a kapcsolat feltétlenül folytatódjék, meghívtuk uzoni barátainkat a következő évben Mendére. Legyenek vendégeink, várjuk őket nagy szeretettel, legalább úgy, mint ahogyan mi részesültünk az ő vendéglátásukból.

Trefák Istvánné